

عنوان مقاله:

مهارت خودتنظیم گری نوجوانان: نقش پیشبینی کننده تعاملات اعضای خانواده

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه ابادری - کارشناس ارشد مشاوره، تهران، ایران

فاطمه سیفی - دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: کارکردهای خانواده، به طور کلی اثرگذارترین متغیر در شکل دادن به فضای خانواده هستند، از آن جا که خانواده اصلی ترین بستری شکل گیری ویژگی های شخصیتی و سبک های شناختی هیجانی و رفتاری است، پژوهش حاضر ارتباط بین کارکردهای خانواده و مهارت های خودتنظیمی را مورد بررسی قرار داده است. روش: مطالعه حاضر پژوهشی توصیفی از نوع همبستگی بود. برای نمونه گیری در این مطالعه از روش نمونه گیری مبتنی بر هدف استفاده شد. این پژوهش در میان نوجوانان دختر ۱۴ تا ۱۸ سال در شهر تهران انجام شد. به منظور ارزیابی از ابزارهای پرسشنامه عملکرد خانواده (FAD)، پرسشنامه مهارتهای خود تنظیمی میلر و براونو پرسشنامه اخذ اطلاعات دموگرافیک استفاده شد. تحلیل داده ها نیز با استفاده از تحلیل رگرسیون با نرم افزار ۲۲ spss انجام گرفت. یافته ها: نتایج نهایی به دست آمده از داده های پژوهش همسو با مطالعات پیشین، نشان داد که ارتباط معنی داری بین مهارت های خودتنظیمی در نوجوانان و کارکردهای خانواده وجود دارد. نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر و مروری بر مطالعاتی که مهارت های خودتنظیمی در کودکان و نوجوانان را در بافتار خانواده مورد مطالعه قرار داده بودند، نشان داده شد که کارکردهای مناسب خانواده، سطح بالتری از مهارت های خودتنظیمی و کارکردهای مختل خانواده، سطح ضعیفی از مهارت های خودتنظیمی را در پی دارند، در نهایت نتیجه گیری می شود که با تأیید فرضیه اصلی پژوهش حاضر، کارکردهای خانواده می توانند مهارت های خودتنظیمی در نوجوانان را به طور معنی داری پیش بینی کنند.

کلمات کلیدی:

خودتنظیمی، خانواده، کارکردهای خانواده، مهارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1497193>

